

[Landbrugsministeren.]

dien, hvoraf jordrenten beregnes, fastsættes på grundlag af handelsværdien og ikke på grundlag af jordens landbrugsmæssige værdi, og de har i forbindelse hermed anmodet om, at der overvejes foranstaltninger til at imødegå uheldige virkninger af den 13. almindelige vurdering.

Som det allerede blev nævnt i statsministerens redegørelse ved folketingets åbning, har regeringen ment det rigtigt at iværksætte en almindelig undersøgelse af hele dette spørgsmål. Disse undersøgelser, hvori både landboforeningerne og husmandsforeningerne er medinddraget, er i gang og vil blive fremmet mest muligt med henblik på fremsættelse af lovforslag. Før disse undersøgelser har fundet deres afslutning, mener jeg ikke, at jeg kan udtale mig nærmere om, hvilken rækkevidde eventuelle lovforslag vil få, herunder om de bør indeholde generelle muligheder for afløsning af jordrenteforpligtelsen; men jeg kan tilføje, at jeg følger dette spørgsmål meget nøje og venter meget hurtigt at kunne vende tilbage til spørgsmålet i det høje ting.

Chr. R. Christensen: Jeg takker den højtærede landbrugsminister for svaret og konstaterer med tilfredshed, at der finder drøftelser sted. At man endnu ikke er nået så langt, at man er i nærheden af et resultat, er jo kun beklageligt, men man har altså lov til at nære håb og måske endda forventninger om, at det gamle og efter mit skøn forfejlede system fra 1919 nu endelig står over for sin afvikling, og det skal jeg hilse med tilfredshed. Jeg beklager kun, at man ikke allerede nu er nået så langt, at vi kan få en afgørelse, så sagen kan klares, inden 13. almindelige vurdering træder i kraft.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Det er selvfølgelig ikke muligt at gå ind på en vurdering af, om det, dengang det blev indført, var et fejlagtigt system; det må vi se på, når et eventuelt lovforslag fremsættes. Udviklingen har forment sig noget ander-

ledes, end man dengang tænkte sig, men det berettiger ikke til at karakterisere det system, der blev indført, som fejlslagent.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Anker Jørgensen* til arbejdsministeren:

„Agter ministeren inden 1. april 1966 at fremsætte forslag til forhøjelse af dagpengeydelseerne til deltagere i dagundervisning under loven om uddannelse af ikke-faglærte arbejdere?“

Anker Jørgensen: Jeg har til den højtærede arbejdsminister rettet det spørgsmål, om arbejdsministeren vil fremsætte forslag om forhøjelse af dagpengeydelseerne til deltagere i undervisning i henhold til loven om uddannelse af ikke-faglærte.

Ved forhandlingerne om denne lovs forlængelse for et lille års tid siden var der enighed om uændret forlængelse af loven. Men der blev samtidig givet udtryk for, at der var et problem med hensyn til størrelsen af dagpengeydelseerne — der jo delvis skal dække tabt arbejdsfortjeneste — især for ikke-forsørgere. Princippet er som bekendt, at godtgørelsen ved denne uddannelse sættes lig med dagpenge og andre hjælpeydelse i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven.

Der er imidlertid to undtagelser i loven om uddannelse af ikke-faglærte, hvad angår ydelseerne. Den ene undtagelse er, at forsørgere får et ekstra tillæg på 50 pct., hvilket jo er noget positivt. Den anden er, at der for ikke-forsørgere, som deltager i undervisning på kostskoler, foretages et fradrag på 4 kr. pr. dag, fordi de får kost og logi. Det vil altså sige, at ikke-forsørgeren på to måder stilles ringere end forsørgeren, når han deltager i denne form for undervisning.

Ved forhandlingerne her i tinget blev der fra flere sider givet udtryk for, at man snarest burde komme frem til, at ikke-forsørgere blev sidestillet med forsørgere. Årsagen er den enkle, at man ønsker at øge inter-